

valgt disse Udtryk, og, som jeg allerede har nævnt, erkender jeg, at skønt den nævnte Slutning *kan* misforstaas, er det dog en Selvfølge, at alle danske Mænd ville være med til at betrygge vort Fædrelands Selvstændighed. Derfor skal jeg slutte med at sige, idet jeg tager aldeles bestemt Afstand fra enhver vrang Udtydning af de sidste Ord og fra enhver mulig Misforstaaelse, som kan lægges ind deri, at jeg vil tilraade mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Frijs: Jeg kan i det hele og store slutte mig til, hvad min Sidemand (Hage) her har udtalt. Det forbavser mig noget, at den sidste ærede Taler (Madsen-Mygdal) ankede over den sidste Del af den her foreslaaede Adresse. Vi kunne ganske sikkert have, og vi vide jo, at der er forskellige Opfattelser indenfor Partierne om, hvorledes vort Lands Selvstændighed bedst betrygges, men her er jo ikke Tale om, der er ikke nævnt et eneste Ord om Maaden, hvorpaa det kan ske, og jeg er overbevist om, at indenfor alle Partier uden Undtagelse er man enig om, at Landets Selvstændighed skal betrygges paa bedste Maade. Jeg ser derfor ikke, hvorfor der skal ankes over Slutningen af Adressen. Jer ser ikke andet, end at den er af et saadant Indhold, at vi alle kunne slutte os om den, og jeg vil opfordre mine Meningsfæller til at stemme for den, ganske naturligt som det er, at Landstinget svarer paa Trontalen. Om den ærede sidste Taler har Ret i, hvad han siger med Hensyn til, hvad der er Skik og Brug i England, det er jeg ikke rigtig klar over i dette Øjeblik; jeg erindrer det ikke. Men der er jo endelig for os ikke nogen Nødvendighed for absolut at følge, hvad der er engelsk Skik og Brug, og jeg ser ikke andet, end at i vort konstitutionelle Liv for Tiden have vi ikke fulgt det, hvad jeg i øvrigt heller ikke anser for en Ulykke.

Harald Jensen: Jeg kan ligesom mine Partifæller i Folketinget ikke se, at der er nogen Nødvendigheds- eller Høflighedspligt til at svare paa Trontalen; tværtimod kunde jeg ønske, at den jevne, borgerlige Maade, hvorpaa Rigsdagslivet og Rigsdagsarbejdet har udviklet sig i Aarenes Løb, fremdeles bliver bibeholdt. Men er der et Flertal her i Salen, som har et andet Syn paa denne Sag — og der synes jo at være ligesom et Ønske om noget mere Staffage, nogle flere Formaliteter

ved Rigsdagsarbejdet — saa skal hverken jeg eller mine Partifæller sætte os hindrende derimod. Formen er jo, om end den i mange Henseender spiller en stor Rolle, dog kun en Biting; det kommer an paa, hvorledes Resultaterne af Arbejdet blive, hvorledes Sagerne fremkomme af Rigsdagsarbejdet. Vi skulle derfor, ligesom vort Parti gjorde det i Folketinget, afholde os fra at stemme over denne Udtalelse, saaledes som den lyder, og vi vilde gøre det, selv om den havde faaet en saadan Ændring, som blev antydnet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Men denne Stilling turde dog maaske ikke forhindre mig i at gøre nogle Betragtninger over, hvad der egentlig staar i disse Linier. I og for sig ere de jo holdte i al Almindelighed, og man kan se paa dem paa samme Maade som det ærede Medlem (Hage), der først havde Ordet, udtalte, at Forslaget kun er en Gengældelse. Men blot og bart dette er det vel dog næppe, thi denne Udtalelse maa dog vel have en Betydning udover dette, at være en ren Høflighedsformular, og jeg skal tillade mig paa et enkelt Punkt at sige, hvorledes jeg opfatter denne Udtalelse. Trontalen nævner en Række Reformer, som Statsraadet, Regeringen, ønsker gennemførte, ønsker, at Tingene skulle sætte Arbejde ind paa at faa gennemførte, og jeg tror neppe, at det er tilfældigt, at denne Række Reformer indledes som det første Punkt med Ønsket om, at Lovforslaget om den kommunale Valgret bliver gennemført. Det forekommer migheller ikke ganske tilfældigt, at Trontalen tydelig understreger Valgenes Udfald og henpeger til Valgene, idet Hans Majestæt Kongen udtaler Haabet om, at Valgene maa have øget Villien, Kraften og Modet til Samarbejde mellem Tingene. Det synes saaledes, at man har nogen Ret til at drage dette Punkt frem, og sætte det i Forbindelse med den Udtalelse, der her foreligger for Tinget. Statsraadet, i hvilket Kongen jo allerede som Tronfølger har haft Sæde og nu som regerende Konge har været delagtig i, altsaa ogsaa i de Beslutninger, der ere udgaaede derfra, har nu Gang paa Gang forelagt Forslag til kommunal Valgret og forelagt det 3 Gange i den Skikkelse, som det nu har. I Trontalen har Statsraadet udtalt Ønsket om denne Sags Gennemførelse, og man har Ret til at tro: i den Skikkelse, hvori Forslaget er forelagt. Man tør da vel forudsætte, at det Budskab, som dette Tings højttærede Formand skal overbringe Kongen, er det, at man nu her i det høje